

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 12.VI.1965 (P 109 532)

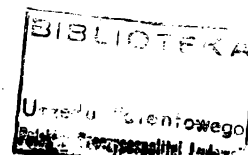
Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 15. VIII. 1966

Kl. 45 1, 1/00

MKP A 01 n 1/00

UKD

Współtwórcy wynalazku

i Stanisław Adrianowicz, Bytom (Polska), Józef
właściciele patentu: Skorobohaty, Zabrze (Polska)

Sposób utrwalania okazów przyrodniczych w żywicy

1

Znane jest stosowanie żywic sztucznych do zaptapiania okazów przyrodniczych w celu ich utrwalenia. Znany sposób polega na tym, że okaz zanurza się w cieczy, z której ma powstać stała żywica. Ciecz tę mogą stanowić monomery poddawane dalszej polimeryzacji, żywica wstępnie spolimeryzowana lub roztwór stałej żywicy w organicznym rozpuszczalniku. Niektóre barwniki naturalne występujące w okazach ulegają zniszczeniu pod wpływem tych cieczy, wobec czego okazy utrwalone w żywicy nie mają właściwych sobie barw, które często stanowią ich szczególnie ważne cechy rozpoznawcze.

Przedmiotem wynalazku jest sposób utrwalania okazów przyrodniczych w żywicy pozbawiony wyżej wymienionej wady.

Wynalazek polega na sporządzeniu najpierw dwudzielnej bryły żywicznej zawierającej wolną przestrzeń odpowiadającą danemu okazowi, a następnie na zamykaniu w niej okazów i łączeniu części bryły w jedną całość, które to łączenie przeprowadza się pod prężnością.

Według wynalazku wykonuje się rdzeń z metalu lub innego tworzywa i pokrywa się jego powierzchnię olejem silikonowym lub preparatem zawierającym silikony, aby uniknąć przyklejania się żywicy. Rdzeń umieszcza się w naczyniu z cieczą, z której ma powstać bryła stałej żywicy. Po zestaleniu, bryłę przepiłowywuje się, otrzymując dwudzielną formę, do której wkłada się okaz. Na-

2

stępnie bryłę dwudzielną pozostawia się w suszarce próżniowej pod lekkim naciskiem sprężyny lub ciężaru w temperaturze początkowego mięknięcia danej żywicy. Powietrze zawarte we wnętrzu bryły uchodzi, po czym następuje sklejenie dwóch części bryły w jedną całość bez pozostawienia pęcherzyków w miejscu sklejenia, które by powstały przy podobnym łączeniu bez stosowania próżni.

Żywice sztuczne stosowane według wynalazku mogą mieć różną budowę chemiczną. Na przykład mogą to być żywice polimetakrylowe, polietylenowe, epoksydowe lub modyfikowane stanowiące dowolne kombinacje wymienionych żywic.

Aby uniknąć potrzeby przepiłowywania bryły żywicznej w odmianie postępowania według wynalazku, stosuje się przegrodę w postaci płytki np. cienkiej blachy pokrytej olejem silikonowym lub preparatem zawierającym silikony, do której rdzeń może być przymocowany. Przegroda powinna dzielić wnętrze formy, w której wykonuje się bryłę żywiczną.

Temperatura mięknięcia i sklejanie się niektórych żywic jest dość wysoka i może się okazać szkodliwa dla okazu. W przypadku stosowania żywicy o stosunkowo wysokiej temperaturze mięknięcia lub w przypadku utrwalania okazów szczególnie wrażliwych na podwyższoną temperaturę, w odmianie postępowania według wynalazku

stosuje się na styku dwóch części bryły żywicznej warstwę pośrednią, łatwiej topliwą, np. folię z podobnej żywicy, lecz o niższej temperaturze mięknięcia, bądź smaruje się te powierzchnie klejem żywicznym, z którego powstaje warstwa pośrednia. Na przykład przy wykonywaniu bryły z polimetakrylanu metylu stosuje się warstwę pośrednią z polimetakrylanu etylu lub innego polimetakrylanu.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób utrwalania okazów przyrodniczych w żywicy, **znamienny tym**, że najpierw sporządza się dwudzielną bryłę żywiczną zawie-

rającą wolną przestrzeń przez zastosowanie rdzenia podczas zestalania żywicy, po czym wkłada się okaz na miejsce rdzenia i łączy się obie części bryły przez ogrzewanie w próżni.

- 5 2. Sposób według zastrz. 1, **znamienny tym**, że przy zestalaniu żywicy stosuje się wyjmowaną przegrodę do podziału bryły na części.
3. Sposób według zastrz. 1, **znamienny tym**, że przy łączeniu części bryły żywicznej po umieszczeniu w niej okazu, stosuje się między powierzchniami styku dwóch części bryły warstwę pośrednią o niższej temperaturze mięknięcia, którą stanowi folia lub klej.